

Gewaardeerde collegae, beleidsmakers en ondersteuners,

Ik hecht er aan nogmaals helder te maken dat de onderstaande punten bedoeld waren voor een discussie rond de manier waarop a.d.h.v. de contourennota interactief wordt gewerkt aan de meest waardevolle bouwstenen voor een hoofdlijnennotitie en nieuw omgevingsplan. Ik had namens mijn fractie noch intentie noch pretentie daarmee een soort inhoudelijk oordeel te vellen noch een soort ultieme politieke plaatsbepaling te doen plaatsvinden. In het verlengde van mijn opmerkingen dat er best meer scherpere in vraag en ambitie mag komen moeten de onderstaande punten (niet primair bedoeld om aan het papier te worden toevertrouwd) door jullie maar worden gelezen.

Blz. 10, opgave 1: Is het voor de helderheid van ambities niet beter begrippen te ontlenen aan de toelichtende teksten zoals: “duurzaamheid als randvoorwaarde, behoefte Flevolandse bevolking centraal, kernkwaliteiten als goede leef- en werkomgeving, gebiedsgerichte differentiatie”? Nu lijkt “zoveel mogelijk plaatsvinden in combinatie met het behoud enz.” een wel erg makkelijke ambitie. Vooral interessant lijkt het om te kijken waar en waarom dergelijke ambities vragen om bijstelling, waar liggen onze grenzen?

Blz. 13, opgave 6: In de gearceerde doelstelling komt de specifieke aandacht voor meer kwetsbare groepen op de woningmarkt en de daarbij behorende randvoorwaarden slechts versluierd voor. Toch zal op veel plaatsen een dergelijke opdracht bij nieuwbouw –maar wellicht ook renovatieprojecten- zeer moeilijk realiseerbaar zijn. Daarin spelen schaalgrootte van kernen, financiën etc. een grote rol. Het lijkt nogal een prangende vraag of en waar een dergelijke doelstelling haalbaar wordt geacht en onder welke condities (o.a. ook t.a.v. de rol van de overheid, samenwerking etc.)

Blz. 15, opgave 13: lijkt me onvoldoende op het scherpst van de snede geformuleerd: er staan wel juiste ontwikkelingen en keuzes, maar het lijkt goed ook daar tegenover iets van de omvang van deze ontwikkelingen te zeggen: in sommige delen van Flevoland zeer ingrijpend (er zijn ondermeer voor noordelijk Flevoland prognoses die uiteindelijk inschatten dat bijna de helft van de nu nog actieve bedrijven zal verdwijnen, met alle gevolgen voor enerzijds het verspreid gebruik van productiegrond, anderzijds voor erven, gebouwen etc.). Het dilemma met schaalgrootte van bestaand landschap, wegen, en dus ook planningsconcept (Belvedere), veiligheid, natuur en landschap, ecologie is zeer ingewikkeld. Daarbij lijkt een algemeen tevredenstellend compromis onvoldoende houvast voor echte keuzes.

Blz. 17, opgave 15: in het gearceerde deel ontbreekt een van de meest essentiële onderdelen “ontwikkelen van een netwerkvisie” waarbij harde infrastructuur en openbaar vervoer elkaar als onderdeel van faciliteren van mobiliteit aanvullen als nieuwe opgave. In vrijwel alle delen van de provincie zal (als we ernst maken met de opdracht tot duurzame ontwikkeling) een dergelijke samenhang leidend moeten worden bij het kiezen van prioriteiten en concrete projecten. Welke visie wordt gekozen met welke gevolgen, welke knelpunten en welke rol voor de overheid?

Blz. 16, opgave 14 in samenhang met blz. 17, opgave 16: In opgave 14 staat de schakelfunctie centraal. In opgave 16 staat de provinciale verantwoordelijkheid voor de combinatie van rood, groen en blauw. Om “de rest van Flevoland” zo optimaal mogelijk te realiseren aan en te laten meeprofiteren van de ontwikkeling van Almere is de relatie tussen de westwaartse ontwikkeling en wat er ten oosten gebeurt van behoorlijk belang (zie ook samenhang met de visies van Urhahn. Hoe intensief moet bij het uitwerken van de indicatieve uitbreidingslocaties vanuit het huidige omgevingsplan worden ingezet op nu al aansluiten bij de toekomstige oostelijke ontwikkeling in relatie tot rest van Flevoland?

Blz. 19, opgave 19 (in samenhang met andere formuleringen t.a.v. multifunctioneel ruimtegebruik: in zijn algemeenheid lijkt het de vraag in hoeverre de logische konklusie van noodzaak voor multifunctioneler en meer gemengd in vullen van de ruimte ook grenzen met zich mee brengt. Ergens zal toch ook de hiërarchie van functies nadrukkelijk in beeld komen, zeker waar ze strijdig kunnen zijn (vb. natuur vs. Recreatie, wonen vs. Ecologie etc.) Daarom lijkt het onontkoombaar is op een meer geprononceerde manier dit soort botsingen in kaart te brengen.

In aansluiting op de teksten o.a. blz. 26: de robuuste ecologische verbinding tussen Veluwe en Oostvaardersplassen is in de ogen van de PvdA niet zozeer verkennen van de mogelijkheden tot uitbreiding rond de Knardijk (recente uitspraken van gedeputeerden op verschillende plaatsen lijken in die richting te gaan), maar daadwerkelijk nadenken over de opgave aan de oostkant van Almere, waarbij de provinciale opgaven voor natuurontwikkeling, boscompensatie en de verantwoordelijkheid voor groen en blauw optimaal en creatief worden uitgewerkt. Kan hierover niet een helderder opgave worden geformuleerd.?

Blz. 19, opgave 20: de opgave lijkt niet om ontkoppeling gespecificeerd naar gebied en thema uit te werken, maar om de gekozen beleidslijn tot nu toe “absoluut ontkoppelen waar mogelijk, relatief als het niet anders kan” gericht vorm en inhoud te geven. Ernst maken met de centrale doelstelling duurzaamheid en aansluiten bij het standstillprincipe in het kader van water lijken daar bij aan te sluiten.

Augustus, Wouter Ruifrok, PvdA Flevoland